

ОБЕРЕЖНО, ДИФТЕРІЯ!

ДИФТЕРІЯ - це гостре інфекційне захворювання з повітряно-крапельним механізмом передачі, яке характеризується місцевим фібринозним запаленням (переважно слизових оболонок ротоглотки) та явищами загальної інтоксикації з переважним ураженням серцево-судинної та нервової систем.

Клінічна картина захворювання залежить від локалізації патологічного процесу, його поширеності, ступеня токсикозу та/або обтурації дихальних шляхів, наявності та характером ускладнень, супутніми захворюваннями та приєднанням вторинних інфекцій.

Захворювання на дифтерію може мати наступні прояви:

- ✓ біль у горлі,
- ✓ підвищена температура, лихоманка,
- ✓ набряк слизової оболонки ротоглотки,
- ✓ наліт на мигдалинах сірого кольору, осиплість голосу,
- ✓ набряк шиї,
- ✓ збільшення шийних, підщелепних лімфатичних вузлів.

Ускладнення дифтерії:

- ✓ блокування дихальних шляхів,
- ✓ інфекційно-токсичний шок,
- ✓ пошкодження серцевого м'яза (міокардит),
- ✓ ураження нервової системи,
- ✓ нефрозонефрит,
- ✓ легеневу інфекцію (дихальну недостатність або пневмонію).

Профілактика

Єдиний спосіб захиститися від дифтерії і попередити розвиток небезпечних ускладнень – **вакцинація** дітей, згідно з календарем профілактичних щеплень, і ревакцинація дорослих (кожні 10 років).

Вакцинація, як і перенесене захворювання, вже через 1-1,5 років не гарантує захист від інфікування та захворювання, але захворювання у правильно щеплених буде протікати набагато легше, ніж у тих, хто не має щеплень. Тому так важливо вчасно проводити як вакцинацію, так і ревакцинацію.

Для попередження розповсюдження захворювання потрібне раннє виявлення хворого, його ізоляція та лікування, а також виявлення та санація бактеріоносіїв.

